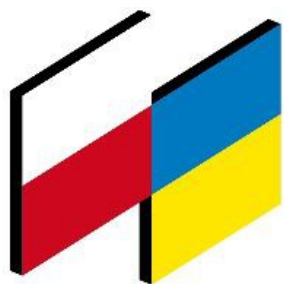

Culture and Art as a Bridge for Intercultural Dialogue

POLSKO-UKRAIŃSKA RADA
WYMIANY MŁODZIEŻY

—

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКА РАДА
ОБМІНУ МОЛОДДЮ

Culture and Art as a Bridge for Intercultural Dialogue

Spotkaliśmy się, żeby budować. Niedosłownie. Młodzi ludzie z Polski i Ukrainy. Spędziliśmy wspólnie sierpniowy tydzień w malowniczo położonej Willi Austryjok w samym sercu Podhala. Projekt został zorganizowany przez Stowarzyszenie Inicjatyw Kulturalno-Młodzieżowych ART i sfinansowany przez Polsko-Ukraińską Radę Wymiany Młodzieży. Dzięki temu mieliśmy możliwość wymienienia się doświadczeniami na temat naszych zwyczajów, stereotypów, konfliktów. Wspólnie zastanawialiśmy się w jaki sposób można budować dobre relacje między naszymi narodami, a pomostem ku temu stała się kultura i sztuka. Jako młodzi aktywiści, zaangażowani w szerzenie świadomości wśród społeczeństwa na temat szeroko rozumianej funkcji kultury i sztuki, korzystaliśmy z aktywności realizowanych w myśl zasad edukacji pozaformalnej. Przeżyliśmy ten czas w produktywny sposób, budując symboliczne mosty-relacje między nami. Kładliśmy duży nacisk na to, aby wszystkie decyzje w trakcie realizacji projektu podejmowane były w demokratyczny sposób.

Зустрілись щоб розбудувати. Активна молодь з Польщі та України провели тиждень разом у мальовничій Віллі Австріок у самому центрі Подгалі. Проект профінансований з фондів Польсько-Української Молодіжної Ради спільно з Асоціацією Культурно-Молодіжних АРТ-ініціатив. Завдяки цьому ми мали можливість обмінятися досвідом, дискутувати та переосмислювати наші звички, стереотипи та конфлікти. Разом ми задавалися питанням, як побудувати хороші відносини між нашими країнами, де культура та мистецтво стали мостом. Учасниками проекту є молоді активісти, які займаються у своїх громадах проблемами глибокого розуміння культури, практиками порозуміння, неформальної освіти. Проект проходив дуже насичено, ми будували символічні мости між обома націями. Велику увагу приділяли демократичному прийняттю рішень та врахуванню думки меншин.

Pierwszego dnia stworzyliśmy wspólnie listę zasad, którymi kierowaliśmy się przez cały tydzień. Zorganizowaliśmy również pudełko z pomysłowymi karami. Najczęściej łamana była reguła na temat spóźniania się, a wykonywanie kar przysporzyło nam - wbrew pozorom - mnóstwo śmiechu i radości. Uczestnicy musieli śpiewać, tańczyć, recytować, a nawet pływać w pobliskim strumyku.

У перший день ми створили список правил, за якими побудували нашу роботу і взаємодію протягом всього наступного тижня. Важливим елементом у цьому був такий інструмент як Magic Box - коробка з креативними покараннями для непунктуальних. Виконання цих покарань приносило неймовірно багато сміху та веселощів створюючи такі потрібні перерви між робочими сесіями. Учасники повинні були співати, танцювати, читати, обійматись і навіть плавати в місцевій річці, стрибати в басейн та багато ін.

Pierwszego dnia zastanawialiśmy się nad znaczeniem muzyki w naszym życiu. Rozmyślaliśmy nad cytatem „Muzyka jest językiem wszechświata” Wojciecha Waglewskiego, który stał się dla nas inspiracją do tworzenia koncepcji budowania międzynarodowego dialogu. Przelaliśmy nasze refleksje na papier, malując. Było to relaksujące i przyjemne dla każdego z nas. Wieczorem rozmawialiśmy o działalności artystycznej i kooperacji między polskim zespołem Voo Voo a ukraińskim zespołem Hajdamaky, które mimo różnorodnych stylów, potrafiły bezbłędnie dopasować się do siebie. Współpraca zaowocowała wspólnym albumem wydanym w 2009 roku.

У перший день ми також думали про сенс музики в нашому житті. Ми дискутувало про гасло "Музика як ключ до Всесвіту" (?) Войцеха Ваглевського, який став натхненням для створення концепції міжнародного діалогу. Ми виливали свої роздуми на папір і це приносило спокій та насолду учасникам.

Następnego dnia mieliśmy okazję do zaprezentowania naszej kreatywności poprzez wystawienie przedstawień, które miały za zadanie ukazać historie Polski i Ukrainy przez pryzmat kultury i sztuki. Polska ekipa zaprezentowała krótką opowieść o najważniejszych dla historii kraju wydarzeniach wraz z akompaniamentem muzycznym posiłkując się przy tym polską poezją. Równocześnie w tle pokazywane były obrazy naszych rodaków. Grupa ukraińska przygotowała scenkę, w której ukazane zostały współczesne problemy z jakimi borykają się młodzi ludzie - konieczność emigracji, bezdomność. Domeną tego typu projektów jest również "wieczerek narodowy", co oznacza, iż uczestnicy przygotowują zabawy na temat najbardziej charakterystycznych, ciekawych elementów historii, kultury, zwyczajów degustując potrawy kojarzone z danym krajem. Pomysł grupy Ukraińskiej okazał się bardzo inspirujący i ciekawy, ponieważ wszyscy zostaliśmy zaproszeni na typowe, ukraińskie wesele. Grupa Ukraińska zorganizowała dekoracje, stroje, zaproszenia oraz podzielił się ciekawostkami na temat tradycji obrzędu weselnego. Dowiedzieliśmy się, że ukraińskie przyjęcia ślubne trwają niekiedy tydzień, a zbiera się na nich nawet do 500 osób.

На наступний день ми мали можливість представити нашу творчість, поставивши спектаклі, що мали відобразити історії та культури наших країн. Польська команда представила коротку історію найважливіших подій для історії країни разом з музичним супроводом та презентацією польської поезії. У той же час картини відомих польських художників були тлом. Ukrainian Evening розпочався з перформенсу-презентації ПУПОВИНА, демонструючи гострі соціальні виклики, які зараз є формуючими для української історії та культури: війна на сході України, переселенство, заробітчанство та вимушена трудова міграція, депортація та дискримінація кримських татар. Завершився вечір повним та живим зануренням в українські звичаї та обряди. А саме - повноцінною симуляцією українського традиційного весілля(із декораціями, костюмами, ритуалами, конкурсами та дегустацією традиційної кухні.

Każdego dnia ochotnicy z naszych grup odpowiedzialni byli za prowadzenie energicznych rozgrzewek dla całej 30 osobowej ekipy. Po śniadaniu i kolacji spotykaliśmy się na dziedzińcu, żeby poddychać świeżym powietrzem, ożywić mięśnie i umysły przed dalszymi wyzwaniem. Oprócz ruchowych korzyści mogliśmy również bardziej zintegrować się, ponieważ wiele z zabaw wymagało bezpośredniego kontaktu między nami. Popuściliśmy wodzę fantazji: stawaliśmy się księżniczkami, smokami, zwierzętami. Wiele osób otworzyło się bardziej dzięki tym aktywnościom, ponieważ wymagało to wyjścia ze strefy komfortu i wejście w strefę pełnego uczestnictwa.

Щодня вранці, після обіду і вечери, а часом і просто коли учасникам бракувало енергії, представники польської і української частин команди по черзі проводили веселі енерджайзери аби активізувати сонних учасників та пожвавлювати загальну динаміку групи. Ці вправи одночасно мали ice-breaking effect. Окрім звичного фану, окремі ігри мали також і соціальний підтекст. Сприяли глибшому розумінню комунікації та суспільної взаємодії, переосмисленню ролей та поведінкових маркерів, а також впливали на ціннісну матрицю учасників. Купання в місцевій гірській річці та неформальне спілкування освіжало учасників, додавало енергії та сил для інтенсивної роботи протягом усіх днів тренінгу.

Wyzwaniem na kolejny dzień stało się opracowanie koncepcji na zorganizowanie heppeningu, które moglibyśmy zaprezentować na zakopiańskich Krupówkach w czasie długiego weekendu. Dyskusje były burzliwe, pomysły bardzo różnorodne. Inspirowaliśmy się nawzajem posługując się przykładami wystąpieńi różnorodnych artystów. Wśród nich znalazły się performancy Mariny Abramović czy Grupo EmpreZa.

Групова робота найефективніша в невеликих командах, тож ми вирішили обєднатися на 6 мікрогруп по 4-5 людей. Метою було дослідити світовий досвід хєппєнінгів, щоб набирати і презентувати кращі ідеї у відео форматі усій команді для

натхнення. Ми ознайомились з досвідом вуличних хєппєнінгів у Польщі, Україні, Чехії, Британії, Нідерландах, Бразилії та ін. Далі уже в 4 більших групах ми набрейнштормили та сформували загальний список ідей для Хєппєнінгу в Закопанє.

Jeden z finalnie wybranych przez nas konceptów miał za zadanie ukazanie ludzi jako żyjącą, interaktywną maszynę. Przygotowaliśmy ogromny plakat, dzięki czemu turyści mogli dostrzec nasze przedsięwzięcie i wziąć w nim udział. Żyjąca maszyna przemieszczała się na zakopiańskim deptaku, budząc zainteresowanie lokalnej społeczności i turystów. Nasz międzynarodowy robot „bawił się” na Krupówkach znakomicie!.

Kolejna część happeningu był dużo bardziej poważna - można wręcz powiedzieć iż był to spektakl teatralny. Nie tylko my osobiście byliśmy pod wrażeniem gry aktorskiej naszej grupy projektowej. Docenili nas również przechodnie, zatrzymując się i podziwiając nasze wyczyny. Spektakl ukazywał min. to w jaki sposób władza może manipulować ludźmi. Symbolicznie przedstawione zostało zwierzchnictwo Polski i Ukrainy jako osób w koronach o barwach narodowych. Osoby w koronach te siedziały przy stole, losując jaki

rodzaj relacji ma nastąpić. Serce, walka, znak zapytania. Aktorzy reprezentujący społeczeństwo do pewnego momentu posłusznie wykonywali polecenia. W pewnym momencie przedstawiciele społeczeństwa zbuntowali się, rozrywając symboliczne taśmy, które kneblowały im usta. Charyzmatyczna gra aktorska i dźwięki niepokojącej muzyki przypadły do gustu widzom (przechodniom).

Шляхом голосування були обрані 3 найбільш реалістичні та релевантні для місцевості проекти та сформовані 3 команди для їх реалізації. **Interactive Sculpture**: вулична групова інтерактивна скульптура, до створення якої залучаються місцеві люди. Вони можуть формувати скульптуру із костюмованих учасників воркшопу, яка на їхню думку проілюструє стосунки України та Польщі, а також інші суспільні теми. **Politician Card Game**: театралізована соціальна постановка, що покликана продемонструвати маніпулятивну політику урядів, які заради політичної вигоди пропагують ворожнечу і розбрат між народами.

Living Mahine: рідка скульптура побудована з наших учасників та пересічних людей, яка рухалася і звучала.

Między sesjami wypełnionymi warsztatami i różnorodnymi - niekiedy wyczerpującymi - dyskusjami, mieliśmy okazję przekonać się jak nieprzewidywalna jest przyroda. Ulewny, całonocny deszcz nie przeszkodził nam udać się do Tatrzańskiego Parku Narodowego. Natura była dla nas łaskawa, dzięki czemu mogliśmy wybrać się na szczyt Sarniej Skały, znajdującej się w Tatrach Zachodnich. Grupa została podzielona na dwie mniejsze i zgodnie z samopoczuciem – mogliśmy wspinać się lub odpoczywać na łonie natury. 19 z nas zdecydowało się wejść na szczyt. Oprócz możliwości podziwiania natury, która ujawniła mistyczne, mgliste oblicze, mogliśmy zrealizować w dość nietypowym otoczeniu jeden z warsztatów . Była to kolejna możliwość, żeby porozmawiać o naszych zwyczajach, studenckich problemach, wspólnych sprawach i pomysłach na przyszłość.

Між сесіями, повними вправ та різними - іноді всеосяжними - дискусіями, ми мали можливість випробувати свій характер. . Тож важкий нічний дощ не завадив нам відправитися в Татрський національний парк. Ми піднялись на вершину Сарнії Скала, що розташована у Західних Татрах. Група була розділена на дві менших і, відповідно до стану здоров'я, можна було піднятися на вершину або відпочити на лоні природи. Я була одною з 19 учасниць, які вирішили піти на вершину. На додаток до можливості милуватися природою, яка виявилася дуже містичною, через туман, ми розбудовували дружбу з нашими сусідами.

Nasza ponowna wizyta w Zakopanym zaowocowała warsztatami nawiązującymi do działalności artystycznej Kazimierza Malewicza, który miał polsko-rosyjsko-ukraińskie korzenie. Znaleźliśmy wspólny punkt: my - Polacy uczymy się w szkołach, że artysta był naszym rodakiem. Mieszkańcy Ukrainy - że Ukraińcem. Prawdopodobnie Rosjanie również sądzą, że malarz - konceptualista był stu procentowym Rosjaninem. Inspirując się jego pracami, stworzyliśmy ogromny plakat na którym napisane zostało "Czy Malewicz jest w tobie?". Oprócz tego, na naszym banerze pokazaliśmy geometryczne postacie inspirowane twórczością artysty. Dodatkowo, na plakacie znalazły się luki, w które mogli wniknąć uczestnicy naszego pokazu (przechodnie, turyści). Lokalna społeczność miała możliwość uczestniczenia w kreowaniu wspólnego dzieła, być jego częścią. Był to symboliczny przekaz, każdy jest mile widziany w procesie formowania sztuki, która jest ponad wszelkimi podziałami.

Po wyczerpujących występach przyszedł czas na odprężenie - mieliśmy sposobność pójścia na odkryty basen, gdzie spędziliśmy 3 godziny świetnie się bawiąc i relaksując.

Опісля перформансів та екскурсії Закопане, ми провели в басейні під відкритим небом із неймовірно красивим краєвидом на скелі. Чудовий релікс після насиченого дня, десятки рухливих ігор та активностей у воді, неереально багато неформального спілкування.

Po powrocie i czasie wolnym, jakiego potrzebowaliśmy na relaks, spotkaliśmy się, żeby omówić nasze wrażenia po tym ekscytującym dniu. Analizowaliśmy mocne i słabe strony występów. Wieczorem rozmawialiśmy z osobami, które poszukują swojego miejsca na ziemi, czują się kosmopolitami czy nie mogą wyrazić i uzyskać swojej wolności artystycznej jak Rudem, który jest z pochodzenia Krymskim Tatarem albo Marinka - aktywistka - Rosjanka, która od 9 miesięcy mieszka na Ukrainie, ponieważ w swojej ojczyźnie nie mogła wyrazić siebie i przeprowadzać akcji uświadamiających społeczeństwa o istniejących problemach. Pokazało to nam z jakimi realnymi zagrożeniami i dylematami zmagają się nasi sąsiedzi - rówieśnicy.

Naszą grupową maskotką stała się lama jako przyjazne i pełne wrażliwości zwierzątko. Stworzyliśmy nawet choreografię związaną z życiem tego uroczygzładającego stworzenia. Ostatni dzień projektu był momentem na przekazanie zwrotnych informacji na temat projektu oraz podsumowań (ewaluacja końcowa projektu), a także czasem na pakowanie, ostatni wspólny obiad i relaks na łonie natury.

Więcej info na:

>>> www.sikma.pl

>>> www.facebook.com/sikm.art/

>>> www.frse.org.pl/program/purwm